

DOM

afsagt den 4. november 2009 af Vestre Landsrets 11. afdeling
(dommerne Vogter, Kirsten Thorup og Michael Thuesen (kst.)) i 1. instanssag
V.L. B-0734-09

Sagsøger

(advokat Kirsten Maxen, København)

mod

Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Midtjylland

(Kammeradvokaten ved advokat Benedicte Galbo ved **Advokatfuldmægtig** i
henhold til proceduretilladelse)

Denne sag angår et spørgsmål om, hvorvidt **Sagsøger** i medfør af § 114, stk. 1, i lov om social service er berettiget til støtte til køb af bil som følge af en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes uden brug af bil, og til afgiftsfritagelse i medfør af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114.

Sagsøger har fri proces.

Sagen er anlagt den 20. februar 2009 ved Retten i Herning. Efter anmodning fra **Sagsøger** har byretten ved kendelse af 1. april 2009 henvist sagen til behandling ved Vestre Landsret i medfør af retsplejelovens § 226, stk. 1.

Påstande

Sagsøger har nedlagt påstand om at sagsøgte, Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Midtjylland (herefter nævnet), skal anerkende, at **Sagsøger** er berettiget til støtte til køb af bil og afgiftsfritagelse.

Nævnet har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Den 4. juni 2008 har nævnet tiltrådt Hedensted Kommunes afgørelse om afslag på støtte til køb af bil og afgiftsfritagelse. Som begrundelse for afgørelsen er det i brev af 6. juni 2008 bl.a. anført:

”Vedr. støtte til køb af bil:

Nævnet finder, at Deres funktionsnedsættelse ikke forringer Deres evne til at færdes uden brug af bil i så væsentlig grad, at De er berettiget til støtte til køb af bil til dækning af Deres kørselsbehov.

Nævnet har ved afgørelsen lagt vægt på, at De lider af iskæmisk hjertesygdom, åreforkalkning i benene samt diabetes. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at De ifølge gangtest og Deres egne oplysninger har en gangdistance på maks. 300 meter uden brug af ganghjælpemidler. Nævnet har endelig lagt vægt på, at der ikke er noget til hinder for, at De benytter offentlig transport, samt at der efter praksis kræves en betydelig funktionsnedsættelse, når bilen som i Deres tilfælde skal anvendes til trivselsmæssige formål.

Nævnet har ved afgørelsen været opmærksomt på, at De har anført, at De har 2,5 km til offentlig transport, samt brug af bil er Deres eneste mulighed for sociale aktiviteter ud af huset.

Nævnet har forståelse for Deres bemærkninger, men dette fører ikke til en ændret vurdering. Nævnet har herved lagt vægt på, at lang afstand til offentlig transport ikke i sig selv kan begrunde støtte til køb af bil, men skal indgå sammen med andre faktorer, hvor det helbredsmæssige er det tungtvejende.

Nævnet har endvidere bemærket, at De har anført, at De er tilkendt invalideskilt, samt at Deres læge og et medlem af Folketinget ikke kan forstå, hvorfor kommunen har meddelt Dem afslag.

Efter beskrivelsen af dette finder Nævnet ikke grundlag for at ændre afgørelsen. Nævnet har herved lagt vægt på, at det forhold, at De har fået bevilget invalideskilt, ikke er ensbetydende med, at De opfylder betingelserne for

støtte til køb af bil, jf. ovenstående begrundelse.

Afgiftsfritagelse:

Nævnet finder, at De ikke er berettiget til afgiftsfritagelse.

Ved afgørelsen har Nævnet lagt vægt på, at De ikke er berettiget til støtte til køb af bil, hvilket er en forudsætning for at opnå afgiftsfritagelse.”

Af den nævnte gangtest fremgår, at **Sagsøger** kunne gå 140 meter uden pause og 275 meter med pause. Efter en pause på ca. 2-3 minutter kunne han gå ca. 85 meter, før der igen var behov for en pause. Der var ikke behov for støtte under gang eller personstøtte, og der blev ikke benyttet hjælpemidler.

Der har under sagen været fremlagt oplysninger om placeringen af busstoppesteder og køreplaner.

Forklaringer

Sagsøger har forklaret, at han er 61 år og førtidspensionist bl.a. på grund af psykiske problemer. Han driver hjemmefra et lille digitaltrykkeri. Det gjorde han også, da han arbejdede. Han tjener ca. 20.000 kr. om året ved trykkeriet. Kommunen anbefalede ham at fortsætte med trykkeriet, da han fik førtidspension. Han har 3 voksne børn. Han mistede i 2003 en søn efter en operation på Skejby Sygehus. Dødsfaldet skyldtes lægefejl. Forløbet var meget belastende for ham. Han lider af diabetes, åreforkalkning og hjerte-karsygdomme. Han har en ødelagt skulder, en ødelagt hånd og nedslidt ryg. Han kan ikke tåle at komme i narkose, og derfor kan hans skulder og ben ikke opereres. Der blev foretaget en gangtest for nogle år siden. Situationen er ikke blevet bedre. Han bruger ikke stok, når han går, for det er nedværdigende for ham, og desuden hjælper det ham ikke. Han bor ude på landet, hvor han har boet i ca. 20 år. Huset er i ét plan. Han og ægtefællen har fået bevilliget rengøringshjælp en gang hver 14. dag. Børnene hjælper med større rengøringsopgaver og med haven. De har hund, men han går ikke tur med den. Der er ikke et busstoppested på **Adresse 1**, hvor de bor. Fra huset til **Vej 1** er der ca. 500 m. Der er ca. samme afstand til **Vej 2**. Der er 1,8 km til de busstoppesteder, der er på de to sidstnævnte veje. Man kan ikke stå på andre steder. Han er afskåret fra offentlige transportmidler. Han kan ikke cykle. Elscooter eller minicrosser er ikke en mulighed på grund af f.eks. vejrliget og på grund af hans generelt dårlige helbredstilstand, og fordi han og ægtefællen i så fald hel-

ler ikke kan komme af sted sammen. Til **By 1**, hvor der er en købmand, er der 2,3 km. Busstoppestedet i **By 1**, hvor der er 32 daglige forbindelser, ligger ca. 2 km fra hans hjem. Hans læge bor i **By 2** 8-9 km væk. En del af familien bor i Horsens, heriblandt to af børnene. Afstanden til familiemedlemmerne er 15 – 20 km. Han har jagt som fritidsinteresse. Han ”sidder” på jagt, idet han kører frem til stedet og sidder på en stol, mens han skyder, og lader hunden hente byttet. Han driver også fjordjagt, idet man kan køre helt ned til stranden. Han har ikke mulighed for at rekvirere handicaptransport. Hans bil er en 4 år gammel firehjulstrækker, som han bruger dagligt. Hans ægtefælle kører også bilen. Han kører ca. 20.000 km årligt. De har ikke overvejet at sælge huset. Første gang han søgte om bil, gav kommunen afslag, men ankenævnet ændrede afslaget. To dage senere fik han imidlertid besked på, at det var en fejl.

Vidne 1 har forklaret, at hun er 51 år og førtidspensionist på grund af hjerteproblemer. Desuden lider hun af psykiske problemer efter sin søns død. Hun har været i arbejdsprøvning i fire år. Hun fik i den forbindelse kontroverser med kommunen, der ikke accepterede, at hun var indlagt efter en blodprop. Der har også været andre store problemer med kommunen. På grund af hjerteproblemerne kan hun kun gå en meget kort distance uden at få åndenød. Hun har ikke kunnet cykle, siden hun blev syg i 1979. En elknallert eller en minicrosser er ikke en løsning, da hun skal passe på ikke at få lungebetændelse. Det kunne være en mulighed, hvis de boede inde i byen. Hun går ikke tur med hunden, men lukker den bare ud. De får hjælp af børnene til mange ting, f.eks. vinduespudding. Hun har ikke selv nogen fritidsaktiviteter. Hvis de ikke havde bilen, ville de gå til psykisk. Hendes forældre er alvorligt syge, og dem vil hun gerne kunne besøge. De er på kirkegården hver anden dag. Det vil ikke kunne lade sig gøre uden bil.

Procedure

Sagsøger har til støtte for sin påstand gjort gældende, at han opfylder betingelserne for at få støtte til køb af bil i medfør af § 114, stk. 1, i lov om social service og dermed også betingelserne for afgiftsfritagelse i medfør af § 7, stk. 1, i bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114. Hans fysiske og psykiske funktionsevne er varigt nedsat, og nedsættelsen forringer i væsentlig grad hans evne til at færdes uden brug af bil. Han bor på landet og kan ikke benytte offentlige transportmidler. Busserne kører sjældent og på tidspunkter og i retninger, som ikke opfylder hans kørselsbehov. Han er heller ikke i stand til at gå hen til stoppestederne. Han har et massivt kørselsbehov, da han

har behov for at kunne køre til lægen, familien, venner, indkøbsmuligheder mv.

Det er urigtigt, når nævnet i sin afgørelse anfører, at der ikke er noget til hinder for, at han benytter offentlig transport. Hans gangdistance og afstanden til offentlig transport er netop en afgørende hindring derfor.

Nævnet har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilside-sætte nævnets afgørelse. Der er tale om en skønsmæssig afgørelse, hvor nævnet ikke er gået ud over rammerne for udøvelsen af skønnet. Efter praksis kræves en meget betydelig varig funktionsnedsættelse som følge af invaliditet eller sygdom, for at der kan ydes støtte til bil. Det gælder især, hvis kørselsbehovet ikke er begrundet i erhverv eller uddannelse, men i trivselsmæssige formål. Bemærkningen om, at der ikke er noget til hinder for, at **Sagsøger** benytter offentlig transport, relaterer sig ikke til afstanden fra **Sagsøgers** bopæl til den offentlige transport.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det følger af § 114, stk. 1, i lov om social service, at der skal ydes støtte til køb af bil, når der foreligger en varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der i væsentlig grad forringer evnen til at færdes eller i væsentlig grad vanskeliggør muligheden for at opnå eller fastholde et arbejde eller gennemføre en uddannelse uden brug af bil.

Afgørelsen er skønsmæssig og skal træffes på grundlag af en samlet vurdering af ansøgerens helbredsmæssige og sociale forhold samt manglende evne til at færdes, jf. § 2, stk. 1, jf. stk. 2 og 3, i bekendtgørelse nr. 615 af 15. juni 2006 om støtte til køb af bil efter servicelovens § 114. Efter bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 3, er det en betingelse for at opnå støtte, at der er behov for kørsel, der i væsentlig grad kan afhjælpe følgerne af ansøgerens funktionsnedsættelse og derved i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse.

Det fremgår af nævnets begrundelse for afgørelsen, at nævnet har truffet afgørelse ud fra en samlet vurdering af **Sagsøgers** sociale og helbredsmæssige forhold. Bemærkningen om, at der ikke er noget til hinder for, at **Sagsøger** benytter offentlig transport, må forstås således, at den ikke relaterer sig til spørgsmålet om, hvorvidt **Sagsøger** kan gå fra sit hjem og hen til den offentlige transport, men til, om han i øvrigt efter karakteren og omfanget af den nedsatte funktionsevne ville kunne benytte et offentligt

transportmiddel.

Herefter, og da de relevante oplysninger om **Sagsøgers** helbredsmæssige og sociale forhold er indgået i nævnets afgørelse, er der ikke ved det, der i øvrigt er oplyst for landsretten, tilvejebragt et sikkert grundlag for at tilsidesætte det udøvede skøn. Heraf følger også, at der heller ikke er grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse om afslag på afgiftsfritagelse.

Landsretten tager herefter nævnets påstand om frifindelse til følge.

Statskassen skal betale sagsomkostninger til nævnet med i alt 75.000 kr. Beløbet, der er inklusive moms, omfatter udgifter til advokatbistand. Landsretten har lagt vægt på sagens anslåede økonomiske værdi, omfang og udfald.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Det Sociale Nævn, Statsforvaltningen Midtjylland, frifindes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger til Det Sociale Nævn med 75.000 kr.

Vogter

Kirsten Thorup

Michael Thuesen

(kst.)
